

Ver. Iulianu nu avea voie să scrie în română, ceea ce urmărește

IUBITE DOMNULE PRESEDINTE,

SCUMPE AMICE !

(Marian)

Fiind reținut în casă de un început de gripă și văzând multimea marilor probleme, ce Te preocupa, dă-mi voe, Te rog, să comunic pe această cale rugămintea mea.

Când am avut prilejul să-ți vorbesc la audiența a doua, mi-am permis să arăt, că la un simplu gest al Tău mi s-ar putea creea o condiție potrivită într-o operă de cultură, ce ar face cinstire Țării și mai ales Ardeleanilor, și în care mai mulți oameni ai putea designa la conducere pentru a creea fără nici o cheltuială pentru Stat, o perfecționare și o siguranță de ultima expresie, instituției, căreia îi este menită.

Ai binevoit a zice, atunci, că vrei să-mi faci ceva în zilele acestea, fiindcă cea pomenită de mine ar dura poate o lună până la soluție.

Mi-ai pomenit de "Monitorul" - și în principiu am acceptat, deși nu cunosc condițiile. Mă tem însă, că nici asta nu se va face în câteva zile, - cari au trecut deja, - fără vre-un rezultat - și poate să mai treacă, rămânând eu în așteptare.

Iartă-mă deci, Te rog, să-ți readuc ideia, ce am menționat în gară, în clipa plecării Tale la Cluj...

Traducerea acelei cărți intră perfect în programul răspunsului ce ai dat, cu atâta înțelepciune, în Senat, la întrebarea asupra propagandei. Partea privitoare la Români, tradusă în românește, ar răspunde unor imperioase așteptări. Eu a-și face lucrarea cu ambiție impersonală, fără a voi

8190

să figurez, îngrijiiind și tipărirea cărței, cu ochiul meu deprins din tinerete cu atari lucrări, dându-ți volumul gata pe birou, spre măngăierea Ta sufletească.

Iată o însărcinare discretă și soluție rapidă, ce depinde exclusiv de Tine. Te rog să-mi spui și dacă voiu fi mulțumitor.

Nu strică să reamintesc, că eu am tradus pentru literatură română Supplex Libellus (Publicat în "Cartea de Aur" și în broșură separată, epuisată!)

Binevoește a primi etc.

București, 7 Januarie 1933.

Dr Gh. Diamand

Căruț Porția Ministrului Culturii